

Եղիշե Չարենց

Հայացքների թակարդում

Ո՞վ է անցնում բուլվարում

Նա՛:

Նայում են, շատ են նայում:

Ահա՛,

Սո՛ւր տեգերով ու հրով

Չարչարում են, տանջում.

Համբուրում են աչքերով

Անհագ, ծարավ պահանջում:

Թափում են նուրբ մի կրակ

Աչքերով:

Մերկացնում են արագ

Հրով

Բո՛րբ աչքերի կրակով

Հրկիզում են վառում.

Կանչում են նուրբ ակնարկով

Հեռու:

Լցնում են սիրտը սիրով

Այրող.

Լցնում են սիրտը սիրո

Բույրով:

Ու դառնում է ողջը հուր,

Ու կարոտ, ու փայլ:

Ու դառնում է կյանքը նոր,

Այլ:

Նիզակների նման շեշտ

Հիմա

Խոցում են դառն ու անուշ

Ու նա՝

Շե՛կ տարփուի ու նման մի,

Հայացքների թակարդում

Հանձնվում է ամեն մի

Մարդու...

Անկարելի՛ է կյանքում

Այսքան սեր:

Ցերե՞կ է, թե մի անքուն

Գիշեր:

Տվե՛ք, էլի՛ ու էլի՛

Անվերջ.

Քա՛ղցր է կյանքը, սիրելի՛ս,

Այնպե՛ս...